ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3046/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Οκτωβρίου 1992

περί καθορισμού διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3330/91 του Συμβουλίου για τις στατιστικές των συναλλαγών αγαθών μεταξύ κρατών μελών και περί τροποποιήσεως του εν λόγω κανονισμού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3330/91 του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 1991 για τις στατιστικές των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών (1), και ιδίως το άρθρο 30,

Εκτιμώντας:

ότι, ενόψει της κατάρτισης στατιστικών για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να οριοθετηθεί με ακρίβεια το πεδίο εφαρμογής του συστήματος Intrastat τόσο για τα εμπορεύματα που υπάγονται σ' αυτό όσο και για εκείνα που αποκλείονται απ' αυτό·

ότι είναι σκόπιμο να προσδιοριστεί το χρονικό σημείο από το οποίο ο ενδοκοινοτικός φορέας οφείλει να τηρεί στην πράξη την υποχρέωση του παροχής πληροφοριών· ότι πρέπει να καθοριστεί η έκταση των υποχρεώσεων του τρίτου στον οποίο ο εν λόγω φορέας μεταβιβάζει, ενδεχομένως, την υποχρέωση παροχής πληροφοριών·

ότι με κύριο στόχο την αποτελεσματική διαχείριση των μητρώων ενδοκοινοτικών φορέων, επιβάλλεται να καθοριστούν λεπτομερώς ορισμένοι από τους κανόνες τους οποίους πρέπει να ακολουθούν οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες· ότι είναι χρήσιμο να διευκρινιστούν οι διατάξεις που αφορούν ορισμένα φορολογικού χαρακτήρα στοιχεία των στατιστικών πληροφοριών·

ότι πρέπει να συμπληρωθεί ο ορισμός των δηλωτέων στοιχείων καθώς και ο τρόπος με τον οποίο τα στοιχεία αυτά πρέπει να δηλώνονται·

ότι είναι απαραίτητο να καταρτιστεί ο κατάλογος των εμπορευμάτων που εξαιρούνται από τις στατιστικές καταστάσεις επί των συναλλαγών αγαθών·

ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη, σε πρώτη φάση, οι υπάρχουσες απλουστευμένες διαδικασίες καθώς και οι ιδιαίτερες ανάγκες ορισμένων τομέων,

ότι οι τροποποιήσεις που έχουν απέλθει στην οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου (2) με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ (3) συνεπάγονται την προσαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3330/91 δυνάμει του άρθρου 33 πρώτη περίπτωση, αυτού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Στατιστικών Συναλλαγών Αγαθών μεταξύ Κρατών Μελών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ενόψει της κατάρτισης στατιστικών για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της εφαρμόζουν τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3330/91 ο οποίος ονομάζεται στο εξής βασικός κανονισμός, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

1. Κατά συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985 και της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας καθώς και κατά τις συναλλαγές μεταξύ των δύο αυτών κρατών μελών, το σύστημα Intrastat εφαρμόζεται επίσης στα εμπορεύματα για τα οποία δεν ισχύει ακόμη η πλήρης απαλλαγή από τελωνειακούς δασμούς ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος ή τα οποία εξακολουθούν να υπόκεινται σε άλλα μέτρα προβλεπόμενα από την πράξη προσχώρησης.

2. Το σύστημα Intrastat εφαρμόζεται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου (4), ανεξάρτητα από τον τύπο και το περιεχόμενο του εγγράφου που τα συνοδεύει, εφόσον κυκλοφορούν μεταξύ των εδαφών των κρατών μελών.

Άρθρο 3

1. Το σύστημα Intrastat δεν εφαρμόζεται:

α) στα εμπορεύματα που έχουν τεθεί ή παράγονται υπό το τελωνειακό καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή (σύστημα της αναστολής) ή της μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο·

β) στα εμπορεύματα που κυκλοφορούν μεταξύ τμημάτων του στατιστικού εδάφους της Κοινότητας, από τα οποία ένα τουλάχιστον δεν αποτελεί μέρος του εδάφους της Κοινότητας κατά την έννοια της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τα εμπορεύματα που αναφέρονται στη παράγραφο 1 βάσει των τελωνειακών διαδικασιών που εφαρμόζονται για τα εμπορεύματα αυτά.

(1) ΕΕ αριθ. L 316 της 16. 11. 1991, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.

3. Ελλείψει του στατιστικού εντύπου του ενιαίου διοικητικού εγγράφου που περιλαμβάνει τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 23 του βασικού κανονισμού, με εξαίρεση το στοιχείο που αναφέρεται στη παράγραφο 2 στοιχείο ε) του εν λόγω άρθρου, οι τελωνειακές υπηρεσίες απευθύνουν, τουλάχιστον κάθε μήνα, στις αρμόδιες στατιστικές υπηρεσίες, περιοδική απογραφή των ίδιων στοιχείων ενά είδος εμπορευμάτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες που αποφασίζονται μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών.

4. Τα άρθρα 2, 4, 8 και 9, το άρθρο 12 παράγραφοι 1, 3, 4, 5, 6 και 7, τα άρθρα 13, 14, 19 και 21 και το άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχείο α) και στοιχείο β) πρώτη περίπτωση δεν εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Οι λοιπές διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στα εν λόγω εμπορεύματα με την επιφύλαξη της τελωνειακής νομοθεσίας που, κατά τα άλλα, ισχύει για τα εμπορεύματα αυτά.

Άρθρο 4

1. Υπόχρεος, κατά την έννοια του άρθρου 20 σημείο 5 του βασικού κανονισμού, καθίσταται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πραγματοποιεί για πρώτη φορά ενδοκοινοτική πράξη, είτε κατά την αποστολή είτε κατά την άφιξη.

2. Ο υπόχρεος που αναγράφεται στην παράγραφο 1 παρέχει τα στοιχεία για τις ενδοκοινοτικές του πράξεις μέσω των περιοδικών δηλώσεων του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, με αφετηρία τον μήνα υπέρβασης του κατωφλίου εξομοίωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικά με το κατώφλιο που εφαρμόζεται στην περίπτωσή του.

Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν την προθεσμία διαβίβασης ανάλογα με την ιδιαίτερη διοικητική οργάνωση τους.

3. Όταν ο αναγνωριστικός αριθμός ΦΠΑ ενός υποχρέου έχει τροποποιηθεί λόγω μεταβολής της κυριότητας, του ονοματεπωνύμου ή της εταιρικής επωνυμίας, του τόπου εγκατάστασης, του νομικού καθεστώτος ή παρόμοιας μεταβολής η οποία δεν επηρεάζει ουσιωδώς τις ενδοκοινοτικές του πράξεις, ο κανόνας της παραγράφου 1 δεν πρέπει να εφαρμόζεται στον εν λόγω υπόχρεο εξαιτίας αυτής της μεταβολής. Ως εκ τούτου, ο υπόχρεος εξακολουθεί να υπόκειται στις στατιστικές υποχρεώσεις που είχε πριν από τη μεταβολή.

Άρθρο 5

1. Ο τρίτος που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού ονομάζεται στο εξής δηλών τρίτος.

2. Ο δηλών τρίτος παρέχει στις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες:

α) σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1, τις πληροφορίες που απαιτούνται:

— για την αναγνώρισή του,

— για την αναγνώριση καθενός από τους υπόχρεους παροχής πληροφοριών που του μεταβίβασαν την εν λόγω υποχρέωση·

β) για κάθε υπόχρεο παροχής πληροφοριών, τα στοιχεία που απαιτούνται από τον βασικό κανονισμό καθώς και κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 6

1. Οι πληροφορίες που απαιτούνται για την αναγνώριση ενδοκοινοτικού φορέα, κατά την έννοια του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού, είναι οι ακόλουθες:

— το ονοματεπώνυμο ή η εταιρική επωνυμία του,

— η πλήρης διεύθυνσή του, συμπεριλαμβανομένου του ταχυδρομικού κώδικα,

— υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 6 του βασικού κανονισμού, ο αναγνωριστικός αριθμός ΦΠΑ του εν λόγω φορέα.

Ωστόσο, οι στατιστικές υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού μπορούν να παραιτηθούν από τη λήψη μιας ή περισσότερων από τις πληροφορίες αυτές ή, υπό όρους τους οποίους καθορίζουν οι ίδιες, να απαλλάξουν τους ενδοκοινοτικούς φορείς από την υποχρέωση να τους παράσχουν τις πληροφορίες αυτές.

Στα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, οι πληροφορίες που απαιτούνται για την αναγνώριση ενδοκοινοτικού φορέα παρέχονται στις προαναφερόμενες στατιστικές υπηρεσίες από τη φορολογική αρχή για την οποία γίνεται λόγος στο εν λόγω άρθρο, εφόσον η εν λόγω αρχή διαθέτει αυτές τις πληροφορίες, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία μεταξύ των εμπλεκομένων υπηρεσιών.

2. Στον κατάλογο των ελάχιστων στοιχείων που πρέπει να καταχωρίζονται στο μητρώο ενδοκοινοτικών φορέων, κατά την έννοια του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού, περιλαμβάνονται, για κάθε ενδοκοινοτικό φορέα, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το έτος και ο μήνας εγγραφής του στο μητρώο·

β) οι πληροφορίες που απαιτούνται για την αναγνώρισή του, όπως τις καθορίζει η παράγραφος 1·

γ) κατά περίπτωση, η ιδιότητά του ως αποστολέα, παραλήπτη ή δηλούντος ή, από την 1η Ιανουαρίου 1993, ως υπόχρεου παροχής πληροφοριών ή δηλούντος τρίτου, είτε κατά την αποστολή είτε κατά την άφιξη· στα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, οι πληροφορίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διευκρινίζουν την ιδιότητα κάθε εμπλεκομένου φορέα ως αποστολέα ή ως παραλήπτη·

δ) εφόσον πρόκειται για αποστολέα ή παραλήπτη ή, από την 1η Ιανουαρίου 1993, για υπόχρεο παροχής πληροφοριών, η συνολική αξία των ενδοκοινοτικών του πράξεων ανά μήνα και ανά ροή· από την ίδια ημερομηνία πρέπει, επίσης, να καταγράφεται η αξία που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού· ωστόσο, τα στοιχεία αυτά δεν απαιτείται να καταγράφονται:

— πριν από το 1993, στα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού,

— εάν ο έλεγχος των στατιστικών πληροφοριών μέσω των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, καθώς και η λειτουργία των στατιστικών κατωφλίων που αναφέρονται στο άρθρο 28 του εν λόγω κανονισμού πραγματοποιούνται εκτός του πλαισίου διαχείρισης του μητρώου των ενδοκοινοτικών φορέων.

Οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες έχουν την ευχέρεια να καταχωρίζουν και άλλα στοιχεία στο μητρώο, ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Άρθρο 7

Για την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 6 του βασικού κανονισμού, μπορεί να θεωρηθεί ως δικαιολογημένη εξαίρεση η περίπτωση κατά την οποία η υποχρέωση παροχής των πληροφοριών δεν αναλαμβάνεται, για συγκεκριμένες πράξεις, από την ίδια τη νομική οντότητα την οποία αντιπροσωπεύει ο φορέας, αλλά από ένα συστατικό στοιχείο της εν λόγω οντότητας, όπως υποκατάστημα, μονάδα οικονομικής δραστηριότητας ή τοπική μονάδα.

Άρθρο 8

Στους καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, η αρμόδια φορολογική αρχή αναφέρει τους ενδοκοινοτικούς φορείς οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται πλέον στους εν λόγω καταλόγους, λόγω διαχωρισμού, συγχώνευσης ή παύσης δραστηριότητας που επήλθαν κατά την εξεταζόμενη περίοδο.

Άρθρο 9

1. Ο υπόχρεος παροχής των πληροφοριών διαβιβάζει τα στοιχεία που απαιτούνται από το βασικό κανονισμό καθώς και κατ' εφαρμογή αυτού:

α) σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις·

β) απευθείας στις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες ή μέσω των γραφείων συλλογής που τα κράτη μέλη δημιούργησαν για το σκοπό αυτό ή για άλλους στατιστικούς ή διοικητικούς σκοπούς·

γ) για συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς, κατ' επιλογήν του:

— είτε με την υποβολή ενιαίας δήλωσης, μέσα σε προθεσμία που καθορίζεται από τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες στις οδηγίες τους προς τους υπόχρεους παροχής πληροφοριών και η οποία εκτείνεται μεταξύ της πέμπτης και της δέκατης εργάσιμης ημέρας μετά τη λήξη της εν λόγω περιόδου,

— είτε με την υποβολή διαφόρων επιμέρους δηλώσεων· στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες μπορούν να απαιτούν ότι συμφωνείται η συχνότητα και οι προθεσμίες διαβίβασης· πάντως, η τελευταία μερική διαβίβαση πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα στην προθεσμία που καθορίζεται κατ' εφαρμογή της πρώτης περίπτωσης.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ο υπόχρεος παροχής των πληροφοριών ο οποίος τυγχάνει της απαλλαγής που προκύπτει από την εφαρμογή του κατωφλίου εξομοίωσης που προβλέπεται από το άρθρο 28 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, δεν οφείλει να συμμορφωθεί, για τη διαβίβαση της πληροφορίας, παρά μόνο προς τις οδηγίες της αρμόδιας φορολογικής αρχής.

3. Δυνάμει του άρθρου 34 του βασικού κανονισμού, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου που αφορούν την περιοδικότητα υποβολής της δήλωσης δεν εμποδίζουν τη σύναψη συμφωνίας που προβλέπει ότι, σε περίπτωση ηλεκτρονικής διαβίβασης των πληροφοριών, η παροχή των στοιχείων μπορεί να γίνει σε πραγματικό χρόνο.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, στα κράτη μέλη όπου η περιοδική στατιστική δήλωση δεν γίνεται ξεχωριστά από την περιοδική φορολογική δήλωση, οι διατάξεις που εφαρμόζονται για τη διαβίβαση της στατιστικής δήλωσης θεσπίζονται στο πλαίσιο κοινοτικών ή εθνικών φορολογικών ρυθμίσεων.

Άρθρο 10

Στα μέσα διαβίβασης των πληροφοριών, τα κράτη μέλη το στατιστικό έδαφος των οποίων περιγράφεται στην ονοματολογία των χωρών που επισυνάπτεται ως παράρτημα στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1736/75 του Συμβουλίου [1] προσδιορίζονται διαζευκτικά με τις ακόλουθες αλφαβητικές ή αριθμητικές κωδικές εκφράσεις:

Γαλλία:	FR	ή	001
Βέλγιο και Λουξεμβούργο:	BL	ή	002
Κάτω Χώρες:	NL	ή	003
Γερμανία:	DE	ή	004
Ιταλία:	IT	ή	005
Ηνωμένο Βασίλειο:	GB	ή	006
Ιρλανδία:	IE	ή	007
Δανία:	DK	ή	008
Ελλάδα:	GR	ή	009
Πορτογαλία:	PT	ή	010
Ισπανία:	ES	ή	011.

Άρθρο 11

1. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας των εμπορευμάτων που πρέπει να αναφέρονται στα μέσα διαβίβασης των πληροφοριών, νοούνται ως:

α) καθαρή μάζα, η μάζα του εμπορεύματος αυτού καθαυτού, χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο συσκευασίας· η καθαρή μάζα πρέπει να αναφέρεται σε χιλιόγραμμα·

β) συμπληρωματικές μονάδες, οι μονάδες μέτρησης της ποσότητας εκτός από τις μονάδες μέτρησης της μάζας που εκφράζονται σε χιλιόγραμμα· οι συμπληρωματικές μονάδες πρέπει να αναφέρονται σύμφωνα με τις ενδείξεις που περιλαμβάνονται στην ισχύουσα έκδοση της συνδυασμένης ονοματολογίας, έναντι των αντίστοιχων διακρίσεων. Κατάλογος των εν λόγω συμπληρωματικών μονάδων δημοσιεύεται στο πρώτο τμήμα «Προκαταρκτικές διατάξεις» της εν λόγω ονοματολογίας.

Άρθρο 12

1. Η αναφορά της αξίας των εμπορευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του βασικού κανονισμού, συνεπάγεται:

— ανά είδος εμπορεύματος, την αναφορά της στατιστικής αξίας,

— ανά στατιστική δήλωση, την αναφορά του τιμολογημένου ποσού.

[1] ΕΕ αριθ. L 183 της 14. 7. 1975, σ. 3.

2. Η στατιστική αξία καθορίζεται:

— κατά την αποστολή, από τη φορολογητέα βάση που πρέπει να προσδιοριστεί για φορολογικούς σκοπούς, σύμφωνα με την οδηγία 77/388/ΕΟΚ, για τις παραδόσεις αγαθών που προβλέπονται στο σημείο Α υπό 1 στοιχείο α) και, κατά περίπτωση, για τις πράξεις που προβλέπονται στο σημείο Α υπό 1 στοιχείο β) του άρθρου 11 της εν λόγω οδηγίας, αφού, ωστόσο, αφαιρεθούν οι εκπίπτοντες φόροι λόγω αποστολής· η αξία αυτή περιλαμβάνει, αντίθετα, τις δαπάνες μεταφοράς και ασφάλισης που αφορούν το τμήμα της διαδρομής που βρίσκεται στο στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους αποστολής,

— κατά την άφιξη, από τη φορολογητέα βάση που πρέπει να προσδιοριστεί για φορολογικούς σκοπούς, σύμφωνα με το άρθρο 28ε της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, για τις αγορές αγαθών, αφού εκπέσουν, ωστόσο, οι φόροι που οφείλονται από τη διάθεση στο εμπόριο, καθώς και οι δαπάνες μεταφοράς και ασφάλισης που αφορούν το τμήμα της διαδρομής που βρίσκεται στο στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους άφιξης.

Η στατιστική αξία πρέπει να δηλώνεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ακόμη και αν η φορολογητέα βάση δεν απαιτείται να έχει καθοριστεί για φορολογικούς σκοπούς.

Για τα εμπορεύματα που προκύπτουν από πράξεις τελειοποίησης, η στατιστική αξία καθορίζεται όπως στην περίπτωση κατά την οποία τα εμπορεύματα αυτά παράγονται εξ ολοκλήρου στο κράτος μέλος τελειοποίησης.

3. Το τιμολογημένο ποσό είναι το συνολικό ποσό, χωρίς ΦΠΑ, των τιμολογίων ή των εξομοιουμένων προς αυτά εγγράφων τα οποία αφορούν το σύνολο των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο στατιστικής δήλωσης.

4. Ο υπόχρεος παροχής πληροφοριών έχει την ευχέρεια να κατανέμει το τιμολογημένο ποσό ανά είδος εμπορεύματος.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να κατανέμεται το τιμολογημένο ποσό ανά είδος εμπορεύματος. Στην περίπτωση αυτή, υπολογίζουν τη στατιστική αξία και απαλλάσσουν τον υπόχρεο υποβολής της στατιστικής πληροφορίας από την αναφορά της εν λόγω αξίας. Ωστόσο, μπορεί να ζητηθεί δειγματοληπτικά από τους υπόχρεους να παράσχουν τα στοιχεία τα σχετικά με τα παρεπόμενα έξοδα.

Το δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται είτε για όλους τους υπόχρεους που οφείλουν να διαβιβάζουν την περιοδική δήλωση που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, είτε μόνο για τους υπόχρεους που επωφελούνται από την εφαρμογή των κατωφλίων απλούστευσης.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στην παράγραφο 4 δεύτερο εδάφιο, ακόμη και αν η ιδιαίτερη διοικητική τους οργάνωση δεν τους επιτρέπει να λάβουν το μέτρο απλούστευσης το οποίο, κατ' εφαρμογή του εν λόγω εδαφίου, πρέπει να συνοδεύει την άσκηση του δικαιώματος αυτού, δηλαδή την απαλλαγή του υποχρέου από την αναφορά της στατιστικής αξίας.

Ωστόσο, προηγουμένως, στις οδηγίες που παρέχονται στους υπόχρεους παροχής πληροφοριών σχετικά με τη στατιστική δήλωση, εκτίθενται οι τεχνικοί λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την απαίτηση να αναφέρεται, ανά είδος εμπορεύματος, τόσο η στατιστική αξία όσο και το τιμολογημένο ποσό.

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν αντίγραφο των οδηγιών αυτών στην Επιτροπή πριν από την 1η Νοεμβρίου 1992 και, εν συνεχεία, κάθε φορά που προβαίνουν σε ενημέρωση των εν λόγω οδηγιών.

6. Σε περίπτωση εργασίας «φασόν», το τιμολογημένο ποσό είναι το ποσό που πιστώνεται για την εργασία αυτή, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχομένων παρεπομένων εξόδων. Αναφέρεται μόνο για την αποστολή και την άφιξη που έπονται της εργασίας «φασόν».

7. Ως παρεπόμενα έξοδα νοούνται οι δαπάνες που συνεπάγεται η κίνηση εμπορευμάτων μεταξύ του κράτους μέλους αποστολής και του κράτους μέλους άφιξης, όπως οι δαπάνες μεταφοράς και ασφάλισης.

Άρθρο 13

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

α) «συναλλαγή», κάθε πράξη, εμπορική ή μη, που έχει ως αποτέλεσμα κίνηση εμπορευμάτων τα οποία αποτελούν αντικείμενο της στατιστικής του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών·

β) «φύση της συναλλαγής», το σύνολο των χαρακτηριστικών που διακρίνουν τις συναλλαγές μεταξύ τους.

2. Οι συναλλαγές διακρίνονται μεταξύ τους ανάλογα με τη φύση τους, σύμφωνα με τον κατάλογο του παραρτήματος Ι.

Η φύση της συναλλαγής προσδιορίζεται στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών με τον κωδικό αριθμό που αντιστοιχεί στην κατάλληλη κατηγορία της στήλης Α του εν λόγω καταλόγου.

3. Εντός των ορίων του καταλόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν τη συλλογή των στοιχείων των σχετικών με τη φύση της συναλλαγής μέχρι του επιπέδου που χρησιμοποιούν για τη συλλογή στοιχείων επί των συναλλαγών τους με τις τρίτες χώρες, συλλέγοντας τα εν λόγω στοιχεία, είτε ως στοιχεία σχετικά με τη φύση της συναλλαγής είτε ως στοιχεία σχετικά με το τελωνειακό καθεστώς.

Άρθρο 14

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «όροι παράδοσης» νοούνται οι διατάξεις της σύμβασης πώλησης οι οποίες καθορίζουν λεπτομερώς τις αντίστοιχες υποχρεώσεις του πωλητή και του αγοραστή σύμφωνα με τους Incoterms του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, ο κατάλογος των οποίων δίνεται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Εντός των ορίων του καταλόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3:

α) τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το άρθρο 12 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο ζητούν τη συλλογή και αναφορά, στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών, των στοιχείων των σχετικών με τους όρους παράδοσης και καθορίζουν τους λεπτομερείς όρους υπό τους οποίους τα στοιχεία αυτά αναφέρονται στο εν λόγω μέσο·

β) τα λοιπά κράτη μέλη μπορούν να ζητούν τη συλλογή και αναφορά, στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών, των στοιχείων των σχετικών με τους όρους παράδοσης μέχρι του επιπέδου που χρησιμοποιούν για τη συλλογή στοιχείων επί των συναλλαγών τους με τις τρίτες χώρες.

3. Για κάθε είδος εμπορευμάτων, οι όροι παράδοσης προσδιορίζονται με μία από τις συντομογραφίες οι οποίες προβλέπονται στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 15

1. Ως «εικαζόμενος τρόπος μεταφοράς» νοείται, κατά την αποστολή, ο τρόπος μεταφοράς που καθορίζεται από το μεταφορικό μέσο με το οποίο εικάζεται ότι τα εμπορεύματα εγκατέλειψαν το στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους αποστολής και κατά την άφιξη, ο τρόπος μεταφοράς που καθορίζεται από το μεταφορικό μέσο με το οποίο εικάζεται ότι τα εμπορεύματα εισήλθαν στο στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους άφιξης.

2. Οι τρόποι μεταφοράς που πρέπει να αναφέρονται στα μέσα διαβίβασης των πληροφοριών είναι οι εξής:

Κωδικός	Ονομασία
1	Θαλάσσια μεταφορά
2	Σιδηροδρομική μεταφορά
3	Οδική μεταφορά
4	Εναέρια μεταφορά
5	Ταχυδρομικές αποστολές
7	Σταθερές μεταφορικές εγκαταστάσεις
8	Μεταφορά μέσω εσωτερικών πλωτών οδών
9	Αυτοκίνηση

Ο τρόπος μεταφοράς καταχωρίζεται στα εν λόγω μέσα διαβίβασης μέσω του αντίστοιχου κωδικού αριθμού.

Άρθρο 16

1. Ως «χώρα καταγωγής» νοείται η χώρα από την οποία κατάγονται τα εμπορεύματα.

Κατάγονται από μια χώρα τα εμπορεύματα που παράγονται εξ ολοκλήρου στη χώρα αυτή.

Ένα εμπόρευμα στην παραγωγή του οποίου υπεισέρχονται δύο ή περισσότερες χώρες κατάγεται από τη χώρα στην οποία έλαβε χώρα η τελευταία, οικονομικά δικαιολογημένη, ουσιαστική μεταποίηση ή επεξεργασία που πραγματοποιήθηκε σε επιχείρηση εξοπλισμένη με τα μέσα που απαιτούνται για το σκοπό αυτό και οδήγησε στην κατασκευή νέου προϊόντος ή το οποίο αντιπροσωπεύει σημαντικό στάδιο της διαδικασίας κατασκευής.

2. Η χώρα καταγωγής ορίζεται με τον κωδικό που προβλέπεται γι' αυτήν στην ισχύουσα έκδοση της ονοματολογίας των χωρών ή που επισυνάπτεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1736/75 με την επιφύλαξη του άρθρου 47 τελευταία φράση του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 17

1. Ως «περιφέρεια καταγωγής» νοείται η περιφέρεια του κράτους μέλους αποστολής στην οποία τα εμπορεύματα παρήχθησαν ή αποτέλεσαν αντικείμενο πράξεων συναρμολόγησης, μεταποίησης, επισκευής ή συντήρησης· αν δεν συμβαίνει τίποτε από τα ανωτέρω, η περιφέρεια καταγωγής αντικαθίσταται είτε από την περιφέρεια στην οποία λαμβάνει χώρα η διαδικασία διάθεσης των εμπορευμάτων στο εμπόριο, είτε από την περιφέρεια από την οποία πραγματοποιήθηκε η αποστολή τους.

2. Ως «περιφέρεια προορισμού» νοείται η περιφέρεια του κράτους μέλους άφιξης στην οποία τα εμπορεύματα πρόκειται να καταναλωθούν ή να αποτελέσουν αντικείμενο πράξεων συναρμολόγησης, μεταποίησης, επισκευής ή συντήρησης· αν δεν συμβαίνει τίποτε από τα ανωτέρω, η περιφέρεια προορισμού αντικαθίσταται είτε από την περιφέρεια στην οποία πρόκειται να λάβει χώρα η διαδικασία διάθεσης των εμπορευμάτων στο εμπόριο, είτε από την περιφέρεια προς την οποία αποστέλλονται τα εμπορεύματα.

3. Κάθε κράτος μέλος που κάνει χρήση της ευχέρειας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού καταρτίζει τον κατάλογο των περιφερειών του και καθορίζει τον κωδικό —το πολύ με δύο χαρακτηριστικά στοιχεία— σύμφωνα με τον οποίο οι περιφέρειες αυτές πρέπει να προσδιορίζονται στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών.

Άρθρο 18

1. Ως «λιμένας ή αερολιμένας φόρτωσης» νοείται ο λιμένας ή ο αερολιμένας που βρίσκεται στο στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους αποστολής και στον οποίο τα εμπορεύματα φορτώνονται στο μέσο μεταφοράς με το οποίο εικάζεται ότι πρόκειται να εγκαταλείψουν το εν λόγω έδαφος.

2. Ως «λιμένας ή αερολιμένας εκφόρτωσης» νοείται ο λιμένας ή ο αερολιμένας που βρίσκεται στο στατιστικό έδαφος του κράτους μέλους άφιξης και στον οποίο τα εμπορεύματα εκφορτώνονται από το μέσο μεταφοράς με το οποίο εικάζεται ότι εισήλθαν στο εν λόγω έδαφος.

3. Κάθε κράτος μέλος που κάνει χρήση της ευχέρειας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) ή στοιχείο δ) του βασικού κανονισμού καταρτίζει τον κατάλογο των λιμένων και αερολιμένων που πρέπει να αναφέρονται στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών και καθορίζει τον κωδικό με τον οποίο οι εν λόγω λιμένες και αερολιμένες πρέπει να προσδιορίζονται στο εν λόγω μέσο.

Άρθρο 19

1. Ως «στατιστικό καθεστώς» νοείται η κατηγορία αποστολών ή αφίξεων στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιείται συγκεκριμένη ενδοκοινοτική πράξη και η οποία δεν αναφέρεται επαρκώς στη στήλη Α ή στη στήλη Β του καταλόγου συναλλαγών που εμφαίνεται στο παράρτημα Ι.

2. Κάθε κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του βασικού κανονισμού καταρτίζει τον κατάλογο των στατιστικών διαδικασιών που πρέπει να αναφέρονται στο μέσο διαβίβασης των πληροφοριών και καθορίζει τον κωδικό σύμφωνα με τον οποίο οι διαδικασίες αυτές πρέπει να προσδιορίζονται στο εν λόγω μέσο.

Άρθρο 20

Εξαιρούνται από την επεξεργασία και, κατά συνέπεια, δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, από τη συλλογή, τα στοιχεία τα σχετικά με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στον κατάλογο του παραρτήματος III.

Άρθρο 21

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «ειδικές κινήσεις εμπορευμάτων» νοούνται οι κινήσεις εμπορευμάτων που χαρακτηρίζονται από ιδιαιτερότητες σημαντικές για την ερμηνεία της πληροφορίας, οι οποίες αφορούν είτε την κίνηση αυτή καθεαυτή, είτε τη φύση των εμπορευμάτων, είτε τη συναλλαγή η οποία έχει ως αποτέλεσμα την κίνηση των εμπορευμάτων, είτε τον αποστολέα ή τον παραλήπτη των εμπορευμάτων.

2. Εάν δεν υπάρχουν διατάξεις που να έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 33 του βασικού κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν, όσον αφορά τα στοιχεία τα σχετικά με ειδικές κινήσεις εμπορευμάτων, τις απλουστευμένες διαδικασίες τις οποίες εφάρμοζαν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1736/75, πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 35 δεύτερο εδάφιο του βασικού κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να έχουν στη διάθεσή τους στοιχεία λεπτομερέστερα από εκείνα που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού μπορούν, κατά παρέκκλιση από το εν λόγω άρθρο, να οργανώνουν τη συλλογή των εν λόγω στοιχείων, για μία ή περισσότερες ομάδες συγκεκριμένων προϊόντων, εφόσον δίδεται στον υπόχρεο παροχής πληροφοριών η ευχέρεια να επιλέγει να παρέχει τα εν λόγω στοιχεία είτε σύμφωνα με τη συνδυασμένη ονοματολογία είτε σύμφωνα με τις συμπληρωματικές υποδιαιρέσεις που θεσπίζουν οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση αυτής της ευχέρειας ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Με την ευκαιρία αυτή, διευκρινίζουν τους λόγους που αιτιολογούν την απόφασή τους, παρέχουν τον κατάλογο των υποδιαιρέσεων της συνδυασμένης ονοματολογίας που επηρεάζονται από την απόφαση αυτή και περιγράφουν τον τρόπο συλλογής τον οποίο χρησιμοποιούν.

Άρθρο 22

1. Οι παραπομπές στην οδηγία 77/388/ΕΟΚ που εμφαίνονται στο βασικό κανονισμό τροποποιούνται ως εξής:

— στο άρθρο 5 δεύτερο εδάφιο, οι όροι «σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 7 της προαναφερθείσας οδηγίας» αντικαθίστανται από τους όρους «σύμφωνα με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου (*)

(*) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1.»,

— στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β), οι όροι «κατά την έννοια της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παράγραφος 7 της οδηγίας αυτής» αντικαθίστανται από τους όρους «κατά την έννοια της οδηγίας 91/680/ΕΟΚ»,

— στο άρθρο 11 παράγραφοι 3 και 7, οι όροι «το άρθρο 28 παράγραφος 7 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ» αντικαθίστανται από τους όρους «την οδηγία 91/680/ΕΟΚ»,

— στο άρθρο 20 σημεία 3 και 4, οι όροι «πρώτη περίπτωση και, εφόσον τυγχάνουν εφαρμογής ως προς αυτά οι διατάξεις του άρθρου 28 παράγραφος 7 δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ» διαγράφονται.

2. Οι όροι «θεσμικούς φορείς που δεν υπόκεινται σε ΦΠΑ» που αναφέρονται στο άρθρο 5 δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από τους όρους «μη υποκείμενα σε ΦΠΑ νομικά πρόσωπα» και οι όροι «υποκείμενοι αλλά απαλλαγμένοι από το ΦΠΑ» αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) και «υποκείμενοι πλην απαλλασσόμενοι από τον ΦΠΑ» που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) αντικαθίστανται από τους όρους «υποκείμενοι σε ΦΠΑ οι οποίοι πραγματοποιούν μόνον πράξεις οι οποίες δεν τους παρέχουν κανένα δικαίωμα έκπτωσης».

3. Στο άρθρο 20 του βασικού κανονισμού:

α) στο σημείο 5 στοιχεία α) και β), οι όροι «διαμένει ή εδρεύει» αντικαθίστανται από τους όρους «εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ»·

β) το σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Η περίοδος αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση είναι:

— για τα εμπορεύματα στα οποία εφαρμόζεται το σύστημα Intrastat, ο ημερολογιακός μήνας στη διάρκεια του οποίου καθίσταται απαιτητός ο φόρος προστιθέμενης αξίας στα πλαίσια ενδοκοινοτικών παραδόσεων ή αγορών των οποίων οι κινήσεις πρέπει να καταγράφονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο· όταν η περίοδος στην οποία αναφέρεται η φορολογική περιοδική δήλωση ενός συγκεκριμένου υποκείμενου σε ΦΠΑ δεν αντιστοιχεί σε ημερολογιακό μήνα, τρίμηνο, εξάμηνο ή έτος, τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν την περιοδικότητα των υποχρεώσεων υποβολής στατιστικής δήλωσης του εν λόγω υποχρέου προς τις υποχρεώσεις του τις σχετικές με την υποβολή φορολογικής δήλωσης,

— για τα εμπορεύματα στα οποία δεν εφαρμόζεται το σύστημα Intrastat:

— ο ημερολογιακός μήνας στη διάρκεια του οποίου τα εμπορεύματα είτε τίθενται ή διατηρούνται υπό το τελωνειακό καθεστώς της τελειοποίησης για επανεξαγωγή (σύστημα αναστολής) ή υπό το καθεστώς της μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο, είτε τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία,

— ο ημερολογιακός μήνας στη διάρκεια του οποίου τα εμπορεύματα κατά την κυκλοφορία τους μεταξύ των τμημάτων του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας εκ των οποίων ένα τουλάχιστον δεν αποτελεί τμήμα του εδάφους της Κοινότητας κατά την έννοια της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, υποβλήθηκαν σε διατύπωση στον τόπο αποστολής ή στον τόπο άφιξης.

Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι οποίες σχετίζονται με τα άρθρα που αναφέρονται στο άρθρο 35 δεύτερο εδάφιο του βασικού κανονισμού εφαρμόζονται από την ίδια ημερομηνία όπως τα εν λόγω άρθρα.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Οκτωβρίου 1992.

Για την Επιτροπή
Henning CHRISTOPHERSEN
Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατάλογος συναλλαγών που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2

Στήλη A	Στήλη B
1. Συναλλαγές που συνεπάγονται μεταβίβαση κυριότητας (πραγματική ή προβλεπόμενη) έναντι αντιπαροχής (χρηματοοικονομικής ή άλλης) (εκτός από τις συναλλαγές που πρέπει να καταχωρίζονται στους κωδικούς 2, 7 και 8) (α) (β) (γ)	1. Οριστική αγορά/πώληση (δ) 2. Παράδοση για πώληση κατόπιν ελέγχου ή δοκιμής, επί παρακαταθήκη ή με τη μεσολάβηση τρίτου επί προμηθεία 3. Αντιπραγματισμός (εμπόριο με ανταλλαγή) 4. Αγορές προσωπικών ειδών από ταξιδιώτες 5. Χρηματοδοτική μίσθωση (ε)
2. Επιστροφή εμπορευμάτων, μετά από καταχώριση της αρχικής συναλλαγής στον κωδικό 1 (στ) · δωρεάν αντικατάσταση εμπορευμάτων	1. Επιστροφές εμπορευμάτων 2. Αντικατάσταση επιστραφέντων εμπορευμάτων 3. Αντικατάσταση (π.χ. μέσω εγγύησης) μη επιστραφέντων εμπορευμάτων
3. Συναλλαγές (μη προσωρινής φύσης) με μεταβίβαση κυριότητας αλλά χωρίς αντιπαροχή (χρηματοοικονομική ή άλλης φύσης)	1. Παραδόσεις εμπορευμάτων στα πλαίσια προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα 2. Άλλη παροχή βοήθειας από δημόσιες υπηρεσίες 3. Άλλη παροχή βοήθειας (από ιδιώτες ή από μη κυβερνητικές οργανώσεις)
4. Πράξεις ενόψει της εκτέλεσης εργασίας φασόν (ζ) ή επισκευής (ζτ) (εκτός από τις πράξεις που καταχωρίζονται στον κωδικό 7)	1. Εργασία φασόν 2. Επισκευή και συντήρηση επ' αμοιβή 3. Επισκευή και συντήρηση χωρίς αμοιβή (δωρεάν)
5. Πράξεις μετά την εργασία φασόν (ζ) ή την επισκευή (ζτ) (εκτός από τις πράξεις που καταχωρίζονται στον κωδικό 7)	1. Εργασία φασόν 2. Επισκευή και συντήρηση επ' αμοιβή 3. Επισκευή και συντήρηση χωρίς αμοιβή (δωρεάν)
6. Συναλλαγές χωρίς μεταβίβαση κυριότητας, ήτοι ενοικίαση, δανεισμός, μίσθωση εκμετάλλευσης (η) και άλλες προσωρινές χρήσεις (θ), εκτός από την εργασία φασόν και τις επισκευές (παράδοση ή επιστροφή)	1. Ενοικίαση, δανεισμός, μίσθωση εκμετάλλευσης 2. Άλλες προσωρινές χρήσεις
7. Πράξεις στα πλαίσια κοινών αμυντικών προγραμμάτων ή άλλων διεθνών προγραμμάτων συντονισμένης παραγωγής, (π.χ. Airbus)	
8. Προμήθεια κατασκευαστικών υλικών και εξοπλισμού στα πλαίσια γενικής σύμβασης (ι) κατασκευαστικού έργου ή έργου πολιτικού μηχανικού	
9. Άλλες συναλλαγές	

(α) Εδώ περιλαμβάνεται η πλειοψηφία των αποστολών και των αφίξεων, δηλαδή οι συναλλαγές, στις οποίες:

— αλλάζει η κυριότητα μεταξύ ενός κατοίκου και ενός μη κατοίκου και

— υπάρχει αντιπαροχή, οικονομική (πληρωμή) ή σε είδος (αντιπραγματισμός).

Σημειώνεται ότι αυτό ισχύει επίσης και για τις κινήσεις μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, καθώς και για τις κινήσεις προς/από κεντρικές αποθήκες διανομής, ακόμη και όταν δεν πραγματοποιείται καμία άμεση πληρωμή.

(β) Περιλαμβάνονται οι αντικαταστάσεις ανταλλακτικών ή άλλων εμπορευμάτων επ' αμοιβή.

(γ) Χρηματοδοτική μίσθωση: τα ενοίκια υπολογίζονται κατά τρόπον ώστε να καλύπτεται το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο της αξίας των εμπορευμάτων. Τα οφέλη και οι κίνδυνοι που συνδέονται με την κυριότητα των αγαθών μεταβιβάζονται στο μισθωτή· με τη λήξη της σύμβασης ο μισθωτής αποκτά επίσης και την κυριότητα.

(δ) Οι επιστροφές και οι αντικαταστάσεις εμπορευμάτων, που είχαν καταχωριστεί αρχικά στις θέσεις 3 έως 9 της στήλης Α, πρέπει να αναγράφονται στις αντίστοιχες θέσεις.

(ε) Η εργασία φασόν καταχωρίζεται στις θέσεις 4 και 5 της στήλης Α είτε διενεργείται υπό τελωνειακό έλεγχο είτε όχι. Οι πράξεις τελειοποίησης που πραγματοποιούνται από τον εκτελούντα την εργασία φασόν για λογαριασμό του δεν καταχωρίζονται στις θέσεις αυτές αλλά στη θέση 1 της στήλης Α.

(ζτ) Επισκευή είναι η αποκατάσταση της αρχικής λειτουργίας ενός εμπορεύματος, και επομένως μπορεί να περιλαμβάνει εργασίες ανακατασκευής ή βελτίωσης.

(η) Μίσθωση εκμετάλλευσης: όλες οι συμβάσεις μίσθωσης, οι οποίες δεν είναι χρηματοδοτική μίσθωση [βλέπε σημείωση (γ)].

(θ) Η θέση αυτή καλύπτει τα αγαθά που αποστέλλονται/εισάγονται με πρόθεση να επανεισαχθούν/επαναποσταλούν χωρίς μεταβίβαση της κυριότητας.

(ι) Για τις συναλλαγές που καταχωρίζονται στη θέση 8 της στήλης Α δεν πρέπει να γίνεται χωριστή τιμολόγηση των εμπορευμάτων, αλλά να τιμολογείται μόνο το σύνολο των εργασιών. Σε αντίθετη περίπτωση, οι συναλλαγές πρέπει να καταχωρίζονται στη θέση 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος των όρων παράδοσης που προβλέπεται στο άρθρο 14

Πρώτο τμήμα του πεδίου	Σημασία	Τόπος προς προσδιορισμό (1)
Κωδικός Incoterm	Incoterm CCI/CEE Γενεύη	
EXW	Στο εργοστάσιο (εμπόρευμα παραδοτέο στο εργοστάσιο)	Τόπος του εργοστασίου
FCA	Ελεύθερο στον μεταφορέα (εμπόρευμα παραδοτέο ελεύθερο εξόδων στον μεταφορέα)	... συμφωνημένο σημείο
FAS	Ελεύθερο παραπλεύρως του πλοίου (εμπόρευμα παραδοτέο ελεύθερο εξόδων παραπλεύρως του πλοίου)	Συμφωνημένος λιμένας φόρτωσης
FOB	Ελεύθερο επί του πλοίου (εμπόρευμα παραδοτέο ελεύθερο εξόδων επί του πλοίου)	Συμφωνημένος λιμένας φόρτωσης
CFR	Κόστος και ναύλος (C & F)	Συμφωνημένος λιμένας προορισμού
CIF	Κόστος, ασφάλιστρα και ναύλος (CIF)	Συμφωνημένος λιμένας προορισμού
CPT	Ναύλος, μεταφορικά πληρωμένα έως	Συμφωνημένος λιμένας προορισμού
CIP	Ναύλος, μεταφορικά πληρωμένα, περιλαμβανομένων και των ασφαλίστρων, έως	Συμφωνημένος λιμένας προορισμού
DAF	Παραδοτέο στα σύνορα	Συμφωνημένος σημείο παράδοσης στα σύνορα
DES	Παραδοτέο εκ του πλοίου — «EX SHIP»	Συμφωνημένος λιμένας παράδοσης
DEQ	Παραδοτέο εκ της αποβάθρας	Εκτελωνισμένο ... συμφωνημένος λιμένας
DDU	Παραδοτέο, μη εκτελωνισμένο	Συμφωνημένος τόπος προορισμού στη χώρα εισαγωγής
DDP	Παραδοτέο, εκτελωνισμένο	Συμφωνημένος τόπος παράδοσης στη χώρα εισαγωγής
XXX	Άλλοι όροι παράδοσης εκτός από τους προαναφερθέντες	Ακριβής ένδειξη των όρων που υπάρχουν στην σύμβαση (1)

(1) Ανάλογα με την περίπτωση, να οριστεί επακριβώς στο πεδίο 6 (μόνο στο έντυπο δήλωσης Intrastat N)

Δεύτερο τμήμα του πεδίου

1: τόπος στο σχετικό κράτος μέλος,
2: τόπος σε άλλο κράτος μέλος,
3: άλλοι τόποι (εκτός της επικράτειας της Κοινότητας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κατάλογος εξαιρέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 20

Εξαιρούνται τα στοιχεία τα σχετικά με τα ακόλουθα εμπορεύματα:

α) τα μέσα πληρωμής που έχουν νόμιμη κυκλοφορία και οι αξίες·

β) η έκτακτη ενίσχυση σε πληγείσες περιοχές·

γ) ως εκ της διπλωματικής ή παρόμοιας φύσης του προορισμού τους:

1. τα εμπορεύματα που απολαύουν διπλωματικής και προξενικής ή παρόμοιας ασυλίας·
2. τα δώρα που προσφέρονται σε αρχηγό κράτους, μέλη κυβερνήσεως ή κοινοβουλίου·
3. τα αντικείμενα που κυκλοφορούν στο πλαίσιο της αμοιβαίας διοικητικής βοηθείας·

δ) εφόσον η συναλλαγή είναι παροδικής φύσεως, μεταξύ άλλων:

1. τα εμπορεύματα που προορίζονται για πανηγύρεις και εκθέσεις·
2. τα σκηνικά των θεάτρων·
3. τα παιγνίδια λούνα-παρκ και άλλες διασκεδάσεις πανηγύρεων·
4. ο επαγγελματικός εξοπλισμός υπό την έννοια της διεθνούς τελωνειακής συμφωνίας της 8ης Ιουνίου 1968·
5. οι κινηματογραφικές ταινίες·
6. οι συσκευές και το υλικό για πειράματα·
7. τα ζώα αγώνων, εκτροφείων, ιπποδρόμου κ.πλ.·
8. τα εμπορικά δείγματα·
9. τα μέσα μεταφοράς, τα εμπορευματοκιβώτια και το βοηθητικό υλικό μεταφοράς·
10. οι συσκευασίες·
11. τα υπό ενοικίαση εμπορεύματα·
12. τα εξαρτήματα και το υλικό που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε εργασίες πολιτικού μηχανικού·
13. τα εμπορεύματα που προορίζονται να υποστούν εξετάσεις, αναλύσεις ή δοκιμές·

ε) εφόσον δεν αποτελούν αντικείμενο εμπορικής συναλλαγής:

1. τα παράσημα, τιμητικές διακρίσεις, βραβεία τιμητικά, μετάλλια και αναμνηστικά παράσημα·
2. το υλικό, οι προμήθειες και τα αντικείμενα ταξιδιού, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών ειδών, που προορίζονται για προσωπική κατανάλωση ή χρήση και τα οποία συνοδεύουν, προηγούνται ή έπονται του ταξιδιού·
3. τα είδη προικός, τα αντικείμενα μετακομίσεως ή κληρονομιάς·
4. τα φέρετρα, οι τεφροδόχοι, τα αντικείμενα νεκρώσιμης διακόσμησης και τα αντικείμενα που προορίζονται για τη συντήρηση τάφων και νεκρικών μνημείων·
5. τα έντυπα διαφημίσεων, οι οδηγίες χρήσεως, οι τρέχουσες τιμές και άλλα διαφημιστικά είδη·
6. τα εμπορεύματα που κατέστησαν άχρηστα ή μη χρήσιμα βιομηχανικώς·
7. το έρμα·
8. οι φωτογραφίες, τα εκτυπωθέντα και εμφανισθέντα φιλμ, τα σχέδια, σκίτσα, αντίγραφα σχεδίων, χειρόγραφα, φάκελοι, τα διοικητικά έγγραφα, τα αρχεία, τα τυπογραφικά δοκίμια, καθώς και κάθε μέσο των πληροφοριών που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο μιας ενδοκοινοτικής ανταλλαγής πληροφοριών·
9. τα γραμματόσημα·
10. τα φαρμακευτικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις·

στ) τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο κοινών ενεργειών για την προστασία προσώπων ή του περιβάλλοντος·

ζ) τα εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο μη εμπορικής διακίνησης μεταξύ φυσικών προσώπων που διαμένουν σε παραμεθόριες ζώνες των κρατών μελών (παραμεθόρια διακίνηση)· τα προϊόντα που λαμβάνονται από τους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων από εγκαταστάσεις που βρίσκονται εκτός, αλλά σε άμεση γειτνίαση, με το στατιστικό έδαφος στο οποίο εδρεύει η γεωργική τους εκμετάλλευση·

η) τα εμπορεύματα που εγκαταλείπουν ένα ορισμένο στατιστικό έδαφος για να επανεισαχθούν σ' αυτό, αφού διασχίσουν ένα ξένο έδαφος, απευθείας ή με διακοπές λόγω των σύμφυτων προς τη μεταφορά στάσεων.